

دیر کل ناتو:

نمی گذاریم افغانستان آشیانه‌ی تروریسم شود

ادعای تیرباران محافظان قیصاری بررسی می‌شود

ارگ:

۸ صبح، کابل: ارگ ریاست جمهوری می‌گوید، این ادعا را که «محافظان نظام‌الدین قیصاری پس از بازداشت توسط نیروهای امنیتی هدف رگبار قرار گرفته‌اند»، بررسی می‌کند.

در روزهای اخیر افراد نزدیک به جنرال دوستم عکس‌هایی را در صفحات اجتماعی منتشر کردند و مدعی شدند که نظام‌الدین قیصاری به محض ورود به محل جلسه توسط کماندوها دستگیر شده و پس از بازداشت بر پاهای محافظانش شلیک می‌شود. منابع نزدیک به جنرال دوستم نیز مدعی شده‌اند که قیصاری به جلسه‌ی امنیتی دعوت شده بود اما هنگام رسیدن، جلو ورود بخشی از محافظانش گرفته شده و به محض ورود در حویلی بر سرش بوجی انداخته، با هلیکوپتر به کابل انتقال داده‌اند. به گفته‌ی این منابع، نظامیان آقای قیصاری در جنگ کشته نشده، بل با دست‌بسته در داخل قرارگاه نظامی با مرمری زده می‌شوند و به اثر خون ریزی جان می‌دهند.

شاه‌حسین مرتضوی، معاون سخنگوی ریاست جمهوری با اشاره به این که صحت این ادعاها و عکس‌ها بررسی خواهد شد، می‌گوید: «انتظار ما این است که احزاب سیاسی، رسانه‌ها و فعالین مدنی قضاوت منصفانه داشته باشند.» او افزود که هنوز مشخص نشده است که آیا این عکس‌ها از محافظان نظام‌الدین قیصاری است یا خیر؟ و «ما نباید قضاوت قبل از وقت داشته باشیم».

معاون سخنگوی رییس جمهور همچنان می‌گوید: «گرفتاری نظام‌الدین در قول اردوی ۲۰۹ شاهین انجام شده و مسئولان این قول اردو پاسخ لازم را برای رسانه‌ها خواهند داشت، اما ما هم برای این که افکار عامه خدشه‌دار نشود حتماً این موضوع را بررسی می‌کنیم».

معاون سخنگوی ریاست جمهوری خاطر نشان کرد که پشت این بازداشت‌ها هیچ هدف سیاسی، قومی و سمتی‌ای نیست بلکه به درخواست مردم انجام یافته است. اعتراض‌ها برای رهایی نظام‌الدین قیصاری روز سه‌شنبه، ۱۰ سرطان نیز در ولایت‌های بلخ، بدخشان و بامیان ادامه یافت. این هشتمین روز اعتراض‌ها به خاطر رهایی قیصاری و بازگشت جنرال دوستم به کشور است.

مرتضوی:

آرشیف افغان فلم موقتاً به ارگ انتقال داده شده است

و ۱۳ تن دیگری این کارمندان «سوادشان در حد ابتدایی» بوده است.

مرتضوی در این کنفرانس خبری به نگرانی‌ها از انتقال آرشیف افغان فلم به ارگ پاسخ داد و گفت: «هدف اساسی انتقال آرشیف افغان فلم به آرشیف ارگ، ایجاد مصونیت برای این ذخیره‌ی مهم فرهنگی کشور است. او تأکید کرد که آرشیف افغان فلم برای ما در ارگ باقی نخواهد ماند و در صورتی که افغان فلم بتواند جای مصون و معیاری برای آرشیف خود بیابد، از ارگ منتقل خواهد شد».

معاون سخنگوی ریاست جمهوری می‌گوید که از آرشیف افغان فلم در ارگ به گونه‌ی معیاری نگهداری می‌شود و در رأس آن افراد متخصص و حرفه‌ای قرار دارند. او تأکید می‌کند که با انتقال آرشیف افغان فلم به ارگ، هیچگونه محدودیتی برای دسترسی به مواد آرشیف وجود ندارد و مقرره‌ای برای استفاده از آن تهیه می‌شود.

آرشیف افغان فلم بر اساس فرمان رییس جمهور غنی در ۱۳ سرطان به ارگ ریاست جمهوری منتقل شد. انتقال این آرشیف به ریاست جمهوری نگرانی‌های نمایندگان مجلس، هنرمندان و فرهنگیان کشور را برانگیخته است.

۸ صبح، کابل: شاه‌حسین مرتضوی، معاون سخنگوی ریاست جمهوری می‌گوید، انتقال آرشیف افغان فلم به ارگ ریاست جمهوری در هماهنگی با وزارت اطلاعات و فرهنگ و دادستانی کل صورت گرفته است.

معاون سخنگوی ریاست جمهوری که روز سه‌شنبه، ۱۹ سرطان در یک نشست خبری در کابل صحبت می‌کرد، دلیل این انتقال را «مصونیت و نگهداری بهتر از آرشیف» عنوان کرد. او گفت: «هدف اساسی از انتقال آرشیف افغان فلم به ارگ ایجاد مصونیت برای این ذخیره‌ی بزرگ فرهنگی و تاریخی کشور است».

معاون سخنگوی رییس جمهور می‌گوید که بر اساس گزارش هیأت مختلطی که برای بررسی وضعیت افغان فلم از سوی رییس جمهور گماشته شده بود، از این آرشیف به طور درست نگهداری نمی‌شد و ساختار تشکیلاتی ریاست افغان فلم نیز معیاری نبوده است. به گفته‌ی آقای مرتضوی، گزارش این هیأت نشان می‌دهد که عواید ریاست افغان فلم کمتر از ۲ درصد مجموع مصارف این ریاست می‌باشد.

گزارش هیأت بررسی افغان فلم نشان می‌دهد که این نهاد بیش از ۶۰ کارمند داشت و از این میان ۱۱ نفر «هیچ‌سواد نداشته‌اند»

هفت صد میلیون دالر از عواید گمرکات چیف و میل می‌شود

صفحه ۲

عالمان دین در عربستان:

جنگ راه حل همیشگی نیست و مسئله‌ی افغانستان باید از راه گفت‌وگو حل شود

صفحه ۳

توهم موفقیت استراتژی ترمپ در افغانستان

صفحه ۴

آیا ناتو با افغانستان می‌ماند؟

صفحه ۵

وزارت معادن: میلیون‌ها افغانی از ۱۴ شرکت طلب‌کاریم

۸ صبح، کابل: مقام‌های وزارت معادن و پترولیم می‌گویند که ۱۴ شرکت، میلیون‌ها افغانی به این وزارت بدهکاری دارند و وزارت معادن و پترولیم به تازگی لیست این شرکت‌ها را همراه با پرونده‌های بدهکاری‌شان، به شورای عالی اقتصادی فرستاده است.

اکنون شورای عالی اقتصادی و وزارت معادن و پترولیم ضرب‌الاجلی را برای پرداخت بدهکاری‌های حکومت به این شرکت‌ها تعیین کرده‌اند. سخنگوی وزارت معادن و پترولیم به روزنامه‌ی ۸ صبح گفت، در صورتی که شرکت‌های نامبرده حساب‌های‌شان را با حکومت در مدت زمان تعیین شده تصفیه نکنند، پرونده‌ی آن‌ها به نهادهای عدلی و قضایی فرستاده خواهد شد و امکان فسخ قرارداد نیز وجود دارد.

او می‌گوید: «نظر به فیصله‌ی شورای عالی اقتصادی و مکانیسم کاری این وزارت، مدت زمان پرداخت مقروضیت‌ها برای هر شرکت متفاوت است. به دلیل آن که بدهکاری برخی از شرکت‌ها شامل مبلغ‌های بزرگ بوده و پرداخت یکبارگی آن ممکن نیست و از این رو فیصله شده است که این پول‌ها در اقساط مختلف پرداخت شود.»

اکنون شورای عالی اقتصادی و وزارت معادن و پترولیم می‌گویند، اکنون تلاش این وزارت بر آن است که هنگام عقد قراردادهای جدید، مکانیسمی را ایجاد کند تا دوباره بدهکاری‌های تازه میان این وزارت و شرکت‌ها به وجود نیاید.

سخنگوی وزارت معادن می‌گوید که آن‌ها توانسته‌اند سال گذشته حدود ۸۰ میلیون افغانی از مقروضیت‌های این وزارت را از نزد شرکت‌های بدهکار جمع‌آوری کنند.

۸ صبح، کابل: مقام‌های وزارت معادن و پترولیم می‌گویند که ۱۴ شرکت، میلیون‌ها افغانی به این وزارت بدهکاری دارند و وزارت معادن و پترولیم به تازگی لیست این شرکت‌ها را همراه با پرونده‌های بدهکاری‌شان، به شورای عالی اقتصادی فرستاده است.

اکنون شورای عالی اقتصادی و وزارت معادن و پترولیم ضرب‌الاجلی را برای پرداخت بدهکاری‌های حکومت به این شرکت‌ها تعیین کرده‌اند. سخنگوی وزارت معادن و پترولیم به روزنامه‌ی ۸ صبح گفت، در صورتی که شرکت‌های نامبرده حساب‌های‌شان را با حکومت در مدت زمان تعیین شده تصفیه نکنند، پرونده‌ی آن‌ها به نهادهای عدلی و قضایی فرستاده خواهد شد و امکان فسخ قرارداد نیز وجود دارد.

او می‌گوید: «نظر به فیصله‌ی شورای عالی اقتصادی و مکانیسم کاری این وزارت، مدت زمان پرداخت مقروضیت‌ها برای هر شرکت متفاوت است. به دلیل آن که بدهکاری برخی از شرکت‌ها شامل مبلغ‌های بزرگ بوده و پرداخت یکبارگی آن ممکن نیست و از این رو فیصله شده است که این پول‌ها در اقساط مختلف پرداخت شود.»

دبیر کل ناتو: نمی‌گذاریم افغانستان آشیانه‌ی تروریست‌ها شود

۸ صبح، بروکسل: دبیر کل ناتو می‌گوید این سازمان نمی‌گذارد افغانستان باری دیگر به مکان امن تروریست‌ها تبدیل شود.

دبیر کل ناتو می‌گوید این سازمان نمی‌گذارد افغانستان باری دیگر به مکان امن تروریست‌ها تبدیل شود. این استولت‌نبرگ، دبیر کل ناتو که در آستانه‌ی نشست سران کشورهای عضو ناتو در شهر بروکسل با گزارشگران صحبت می‌کرد، گفت: «حضور ما در افغانستان به این دلیل حیاتی است تا نگذاریم این کشور بار دیگر به مکان امن برای تروریست‌ها بین‌المللی بدل شود.»

قرار است امروز (چهارشنبه، ۲۰ سرطان) سران کشورهای عضو ناتو نشست‌شان را در مقر این سازمان در شهر بروکسل برگزار کنند. آخرین مجلس این نشست در رابطه به مأموریت حمایت قاطع این سازمان برگزار می‌شود و قرار است در کنار سران کشورهای عضو ناتو، سران کشورهای همکار ناتو در مأموریت حمایت قاطع نیز در این نشست اشتراک داشته باشند.

به گفته‌ی استولت‌نبرگ، قرار است در این نشست، رهبران کشورهای عضو ناتو در مورد کمک‌های مالی این سازمان به نیروهای افغان پس از سال ۲۰۲۰ نیز تصمیم بگیرند. در حال حاضر، تعهد ناتو برای کمک مالی به نیروهای امنیتی افغانستان، تا سال ۲۰۲۰ اعتبار دارد و چنین به نظر می‌رسد که کشورهای ناتو تعهدشان را برای افغانستان تا چار سال دیگر فراتر از سال ۲۰۲۰ تمدید کنند.

همچنان دبیر کل ناتو می‌گوید سران کشورهای عضو این سازمان از تلاش‌های حکومت افغانستان برای مصالحه و اصلاحات نیز پشتیبانی می‌کنند.

هفت صد میلیون دالر از عواید گمرکات حیف و میل می‌شود

۸ صبح، کابل: شاه‌حسین مرتضوی، معاون سخنگوی رییس جمهور می‌گوید که سالانه ۷۰۰ میلیون دالر از عواید گمرکات کشور به جیب افراد زورمند می‌ریزد. معاون سخنگوی رییس جمهور که روز سه شنبه، (۱۹ سرطان) در یک کنفرانس خبری در کابل صحبت می‌کرد گفت که تلاش‌ها برای جمع‌آوری شفاف این پول‌ها و جلوگیری از حیف و میل آن جریان دارد.

آقای مرتضوی می‌گوید که رییس جمهور در نشستی که به تاریخ ۱۴ سرطان، با رؤسای گمرکات و مستوفی‌های ولایات کشور داشت، به آنان هدایت داد تا اهداف ازدیاد عواید را تعیین کنند.

رییس جمهور غنی در این دیدار گفته است که «نیاز است تا از طریق مکانیزم شفاف، برای افزایش عواید تلاش صورت گیرد»، چون میلیون‌ها دالر از طریق فساد اداری ضایع می‌شود.

رییس جمهور غنی تصریح کرده است که کمک‌های خارجی در حال کاهش است و باید عواید حکومت افغانستان تا سقف ۸ میلیارد دالر برسد. در حال حاضر عواید داخلی کشور به ۲،۴ میلیارد دالر می‌رسد. پیش از این هم گزارش‌هایی از حیف و میل عواید گمرکات کشور وجود داشته است. در برخی موارد گزارش‌های به نشر رسیده حاکی از تبدیل شدن گمرک‌های کشور به محل زورآزمایی قدرتمندان بوده‌اند.

برای ۱۶ شرکت، از «پارک صنعتی باریک‌آب» زمین توزیع می‌شود

۸ صبح، کابل: ۱۶ شرکت صنعتی از میان ۳۹ شرکتی که برای دریافت زمین از پارک صنعتی باریک‌آب درخواست داده بودند، از سوی شورای عالی اقتصادی انتخاب شدند. رییس عمومی پارک‌های صنعتی می‌گوید که برای صاحبان این شانزده شرکت، از فاز اول پارک صنعتی باریک‌آب زمین توزیع می‌شود.

پارک صنعتی باریک‌آب در مربوطات ولسوالی ده سبز در شمال شرق کابل موقعیت دارد و به گفته‌ی مقامات، هم اکنون در فاز اول آن ۵۰۰ جریب زمین آماده‌ی توزیع است. فاز اول این پارک برای تولید و بسته‌بندی محصولات زراعتی اختصاص یافته است. علی‌آقا مرتضوی، رییس عمومی پارک‌های صنعتی روز سه شنبه، ۱۹ سرطان، در یک کنفرانس خبری در کابل گفت: «ظرفیت کافی برای سرمایه‌گذاری در پارک صنعتی باریک‌آب وجود دارد.» وی از دیگر سرمایه‌گذاران نیز خواست که برای دریافت زمین از این پارک صنعتی، درخواست بدهند.

رییس پارک‌های صنعتی وزارت تجارت و صنایع تأکید کرد که به زودترین فرصت زمین‌هایی در ۱۳ پارک صنعتی ولایات نیز آماده‌ی توزیع خواهد شد. این در حالی است که مطابق فیصله‌ی شورای عالی اقتصادی، قیمت هر متر مربع زمین در پارک‌های صنعتی در سراسر کشور ۵۰ افغانی تعیین شده است که یک جریب آن بالغ به یکصد هزار افغانی می‌شود.

عالم‌ن‌دین‌درعربستان:

جنگ‌راه‌حل‌همیشه‌نیست‌ومسئله‌ی‌افغانستان‌باید‌از‌راه

گفت‌وگو‌حل‌شود

حسین حیدری

نخستین روز نشست عالمان کشورهای اسلامی در مورد جنگ افغانستان روز سه شنبه، (۱۹ سرطان) در عربستان سعودی برگزار شد. قرار است دومین روز این نشست امروز در شهر مکه برگزار شود و اشتراک‌کنندگان این نشست اعلامیه‌ی مشترکی را نیز صادر کنند.

سازمان همکاری‌های اسلامی گفته است که هدف این نشست بحث روی اقداماتی به منظور کمک به صلح و ثبات در افغانستان می‌باشد. اشتراک کنندگان این نشست ضرورت مقابله با تبلیغات گروه‌های تروریستی را برجسته کرده و روی ایجاد فضای صلح و مصالحه تأکید کردند.

دبیر کل این سازمان در نشست جهانی علمای اسلام برای صلح و امنیت در افغانستان گفت که جنگ یک راه حل همیشگی نیست و مسئله‌ی افغانستان باید از راه گفت‌وگو حل شود. یوسف بن احمد العثمین، دبیر کل سازمان همکاری اسلامی، گفت: «جنگ در افغانستان، جامعه را از پیشرفت بازداشته و امیدها را از میان برده است. به نام اسلام مردم بی‌گناه را می‌کشند.»

در این نشست سرمنشی سازمان همکاری‌های اسلامی، عبداللطیف بن عبدالعزيز الشیخ، ۲۰۰ نماینده و ۱۰۸ عالم دینی از کشورهای اسلامی شرکت کرده‌اند. گرداندگی یکی از جلسات این نشست به دوش مفتی اعظم مصر، شیخ شوقی ابراهیم عبدالکریم علام بود.

حکومت عربستان هم بر پشتیبانی این کشور از روند صلح افغانستان تأکید کرده است. صالح بن عبدالعزيز آل شیخ، وزیر امور اسلامی عربستان سعودی، گفت: «سعادت سران این کشور و علمای آن و تمامی علمای اسلام، در وحدت شما و از میان رفتن مشکلات‌تان است.»

استقبال ارگ

با این حال شاه‌حسین مرتضوی، معاون سخنگوی ریاست جمهوری در یک نشست خبری نشست علما را در عربستان برای زیر سوال بردن مشروعیت جنگی گروه طالبان مفید دانست و گفت که این گروه در مکتب، مسجد و بازار به نام دین جنگ و انتحاری می‌کند.

آقای مرتضوی در یک نشست خبری روز سه‌شنبه، (۱۹ سرطان) گفت: «فتوای علما در افغانستان، بیانه‌ی علما در اندونیزیا و نشست عالمان دینی جهان اسلام در عربستان همه پیام‌های بسیار واضح و مشخصی در رابطه به صلح دارد، براساس همین پیام‌ها و فتواها بود که ما آتش‌بس یک طرفه را اعلام کردیم. امیدوار استیم گروه‌هایی که با حکومت و مردم افغانستان در جنگ استند، به این فتواها اهمیت داده، به جنگ و خشونت پایان بدهند.»

معاون سخنگوی ریاست جمهوری تصریح کرد که فتوای عالمان دین سبب شد که وضاحت کامل در رابطه به مشروعیت جنگ طالبان به وجود بیاید. به قول او، این وضاحت کمک کرد که هزاران طالب صف خود را از کسانی که اصرار بر جنگ دارند، جدا کنند. از جانب دیگر به گفته‌ی وی، صدور فتوا توانست پرسش اساسی در میان صفوف جنگی طالبان ایجاد کند که آیا رهبران‌شان توان جواب فتوای عالمان را دارند یا نه، آیا توان رد کردن فتوای نزدیک به ۳ هزار عالم را دارند یا خیر.

شاه‌حسین مرتضوی تأکید کرد، تمام فعالیت‌هایی که از طرف عالمان مذهبی صورت گرفته است، در ختم جنگ می‌تواند بسیار مهم باشد.

استقبال مجلس سنا

هم‌زمان با برگزاری نشست عالمان دینی ۳۷ کشور اسلامی در عربستان، اعضای مجلس سنا نیز از برگزاری این نشست استقبال کرده‌اند.

محمد علم ایزدیار، معاون اول مجلس، در نشست عمومی این مجلس روز سه‌شنبه (۱۹ سرطان) گفت که نشست عالمان دینی کشورهای اسلامی در عربستان برای حکومت و طالبان یک چانس طلایی فراهم کرده تا با استفاده از این چانس، روند صلح را در کشور تقویت کنند.

محمد علم ایزدیار افزود که نشست علمای کشورهای اسلامی از لحاظ شرعی و اسلامی برای مردم افغانستان با اهمیت است. او هم‌چنان گفت: «عالمان جهان اسلام با صدور فتوای شرعی عده‌ای از کشورهای اسلامی را که با استفاده از فتواهای مفرضانه‌ی شرعی، جنگ افغانستان را دامن می‌زنند، به جای‌شان می‌نشانند.»

عنوان نماینده‌ی کشورشان نه بلکه به خاطر تاثیر‌گذاری و شهرت‌شان در این نشست دعوت شده‌اند. او گفته است که بخش عمده‌ی سازماندهی این نشست بر عهده‌ی دولت افغانستان بود.

از سویی هم هیأت افغانستان در این نشست، خواست‌های مشخصی را مطرح کرده است که از آن جمله می‌توان به دعوت از هر دو طرف جنگ برای آتش‌بس و آغاز گفت‌وگوهای مستقیم؛ تعیین یک هیأت از میان این عالمان برای گفت‌وگوهای مستقیم با طالبان؛ دعوت نشست سران کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی برای برگزاری یک نشست بزرگ؛ دعوت از طالبان برای گفت‌وگوهای صلح به عربستان سعودی؛ دعوت برای یک نشست بزرگ عالمان دین در افغانستان؛ واضح شدن موقف علما و سازمان همکاری اسلامی در باره جنگ افغانستان و واضح شدن موقف عالمان در باره‌ی افراط‌گرایی، کشتار و انفجار اشاره کرد.

قرار است که در روز دوم و اخیر این نشست، عالمان مذهبی از طالبان بخواهند که جنگ را کنار بگذارند و با حکومت افغانستان گفت‌وگو کنند. انتظار می‌رود که اشتراک کنندگان این نشست در اعلامیه‌ی پایانی‌شان خواست‌های هیأت افغانستان را در نظر بگیرند و موضع مشخصی در مورد جنگ افغانستان اتخاذ کنند.

با این حال، طالبان ضمن انتقاد از این نشست گفته اند که نتیجه‌ی کنفرانس جانبداری از «اشغالگران» امریکایی خواهد بود. این گروه در بیانیه‌ی خود گفته است که بر ادامه‌ی «جهاد» علیه نیروهای امریکایی در افغانستان ادامه خواهد داد.

— 100 —

مقام‌های افغان با کدام دستاورد به نشست بروکسل می‌روند؟

فاطمه فرامرز

این حکومت باشند، چون حکومت افغانستان با استفاده از پول مالیات مردم این کشورها، عساکر و حمایت‌های سیاسی آنان، مرتکب جرم علیه مردم افغانستان می‌شود.

در این نامه، از این که نماینده‌های سیاسی کشورهای عضو ناتو مقیم کابل، با شخصیت‌های مهم جریان‌های سیاسی و چهره‌های با نفوذ مردمی در تماس نیستند و فقط با حلقه‌ی ارگ دیدار کرده، با صحبت‌های فریبنده‌ی زیر عنوان حاکمیت قانون فریب می‌خورند، ابراز نگرانی شده است و آمده است که اعضای حکومت افغانستان در نشست‌های بین‌المللی برای قناعت جامعه‌ی جهانی گزارش‌های دروغ ارائه می‌کنند.

اعضای شورای ائتلاف برای نجات افغانستان با اشاره به تظاهراتی که در شماری از ولایات جریان دارد، نوشته اند که «حکومت افغانستان در امر برگزاری انتخابات و پیروزی دموکراسی صادق نیست و نمی‌خواهد شاهد مشارکت مردم در نظام باشد، این امر بیان‌گر به پایان رسیدن تحمل مردم است.»

شورای ائتلاف در این نامه‌ی سرگشاده‌ی از جامعه‌ی جهانی خواسته اند که در راستای تأمین عدالت اجتماعی، به نظام مبتنی بر قانون اساسی و حقوق همه شهروندان افغانستان متعهد بماند و وسیله‌ی تطبیق برنامه‌های برتری‌طلبانه‌ی حکومت افغانستان علیه مردم نشوند.

نشست مهم

در همین حال، شاه‌حسین مرتضوی، معاون سخنگوی رییس جمهور می‌گوید که در نشست بروکسل، افغانستان یکی از محوری‌ترین بحث‌ها خواهد بود و موضوعاتی چون تروریسم فرامرزی، حمایت از روند صلح و مبارزه علیه شبکه‌های اقتصاد جرمی نیز در این نشست مورد بحث قرار خواهند گرفت.

آقای مرتضوی یادآور شد که نتایج نشست بروکسل برای افغانستان، به این دلیل که حکومت افغانستان در کنار داشتن حمایت همکاران بین‌المللی در بخش تمویل و تجهیز نیروهای امنیتی و دفاعی، باید اجماع سیاسی کشورهای را نیز در پشتیبانی از روند صلح داشته باشد، بسیار با اهمیت است، چون این حمایت‌ها می‌تواند اراده‌ی حکومت افغانستان در بخش صلح را در کشور و منطقه کمک کند.

قرار است نشست سران ناتو برای دو روز (۱۱ و ۱۲ جولای) در بروکسل پایتخت بلجیم برگزار شود. از افغانستان رییس جمهور غنی و داکتر عبدالله عبدالله، رییس اجرایی کشور در این نشست شرکت می‌کنند.

نمی‌تواند سبب قطع کمک‌های جامعه‌ی جهانی به این شود. او می‌گوید: «مشکلات امنیتی بیشتر از این که به سیاسیون و سران حکومت افغانستان معلوم باشد، به نیروهای ناتو معلوم است.»

نامه‌ی سرگشاده برای اعضای ناتو

در همین حال شورای ائتلاف برای نجات افغانستان که متشکل از سران و اعضای سه حزب «وحدت، جمعیت و جنبش» است، با انتقاد از کارکردهای رییس جمهور غنی به کشورهای عضو ناتو نامه‌ی سرگشاده‌ای نوشته است.

در نامه‌ی سرگشاده‌ی شورای ائتلاف برای نجات افغانستان به کشورهای عضو ناتو آمده است که یک حلقه‌ی مشخص در حکومت مرکزی افغانستان و آقای غنی در رأس این حلقه، طی سال‌های اخیر تمام تلاش‌شان را برای حاکمیت یک حلقه‌ی خاص قومی به خرج داده و با وضعیت بحرانی جاری، خطرات تلخ گذشته را در ذهن مردم زنده کرده‌اند. در این نامه آمده است که صلح نیاز اساسی مردم افغانستان است و رییس جمهور غنی زیر عنوان این نیاز مبرم، همواره تلاش کرده است که زمینه‌ی نفوذ گروه‌های دهشت‌افکن را در سایر مناطق فراهم آورده و از این راه امیال شوونیستی خویش را تقویت کند.

اعضای شورای ائتلاف در نامه‌ی‌شان به کشورهای عضو ناتو نوشته‌اند که عناصر فاشیستی در داخل دستگاه حکومت، برای شخصیت‌ها، متنفذین و کدرهای اقوام دوسیه‌سازی کرده و با ترور فزیکي، شخصیتی و سیاسی آنان، بین اقوام و احزاب سیاسی ساکن در افغانستان، نفاق را دامن می‌زنند. در این نامه آمده است: «این حلقات حتا نیروهای دهشت‌افکن را که قاتلین مردم افغانستان و متحدان بین‌المللی ما استند، مکافات می‌دهند و کسانی را که برای دفاع از مردم و وطن‌شان قربانی می‌دهند، تجرید و حتا با تزویر و نیرنگ به حبس می‌کشند و شکنجه می‌کنند.»

شورای ائتلاف با ابراز تشکر از کمک‌ها و قربانی‌های متحدان بین‌المللی، در نامه‌ی‌شان نوشته‌اند، بیم از آن دارند که کشورهای متحد حکومت افغانستان شریک جرم

رویکرد تازه‌ی عربستان

فردوس

عربستان سبب شد که این پادشاهی با کابل چنان که باید وارد تعامل نشود. ارتش پاکستان گویا ریاض را قانع کرده بود که در صورت پیروزی روند پس از بن، نقش هند و ایران در افغانستان بیشتر می‌شود. شاید به همین دلیل بود که ریاض مانع تمویل طالبان از قلمرو این پادشاهی نشد. برخی دیگر می‌گویند که عربستان، امارات، کویت و دیگر امیرنشین‌های نفت‌خیز به نوعی توافق نانوشته‌ای با القاعده و طالبان پس از سال ۲۰۰۲ دست یافتند. بر مبنای این توافق نانوشته القاعده به شهرهای این امیرنشین‌های نفت‌خیز حمله نمی‌کرد و در بدل آن، خاندان‌های حاکم بر این امیرنشین‌ها مانع طالبان برای جمع‌آوری اعانه از این کشورها نمی‌شدند. در اسناد ویکی لکس هم آمده است که باری هیلاری کلنتون، وزیر خارجه‌ی پیشین امریکا در نشست می‌گوید که طالبان، القاعده و لشکر طیبیه از عربستان تمویل می‌شوند. باور عموم هم همین بود که حتی شیخ‌هایی که با القاعده مخالف بودند، به این گروه پول می‌فرستادند تا به قلمرو عربستان و امیرنشین‌های هم‌جوار آن حمله‌ی تروریستی نکنند. مجموع این عوامل سبب شده بود که عربستان در قضیه‌ی افغانستان پا جای پای پاکستان بگذارد. اما پس از سال ۲۰۱۴ آهسته آهسته خاندان حاکم بر عربستان سعی کرد که با حکومت افغانستان و جناح‌های تشکیل‌دهنده‌ی آن روابط خود را بهبود بخشد. این پادشاهی چندین بار از اشرف غنی و باری از دکتر عبدالله میزبانی کرد. شاید عربستان به این نتیجه رسیده است که از طریق بهبود روابط با دولت افغانستان و حمایت از تلاش‌های سیاسی برای پایان جنگ، به گونه‌ی بهتر می‌تواند به اهداف امنیتی و منطقه‌ای برسد. سیاست‌های اخیر ایالات متحده هم شاید در تغییر محاسبه‌ی عربستان نقش داشته است. اداره‌ی کنونی ایالات متحده بر خلاف حکومت اوباما، به اعمال فشار بیشتر بر ایران که رقیب عربستان است، تأکید دارد. هم‌چنان برخی از چهره‌های تصمیم‌گیر در کابینه‌ی رییس جمهور ترمپ، به حزب بر سر اقتدار در ترکیه هم خوش‌بین نیستند. آنان رییس جمهور اردوغان را رهبری می‌دانند که از آرمان کمالیسم فاصله می‌گیرد، سکولاریسم ترکیه را که پس از سال ۱۹۲۴ شکل گرفت، آهسته و پیوسته تخریب می‌کند و ترکیه را به سمت یک حاکمیت ایدئولوژیک می‌برد. جان بولتن، مشاور امنیت ملی رییس جمهور ترمپ بارها بر این موضوع تأکید کرده بود که اردوغان ترکیه‌ی سکولار، لیبرال و طرف‌دار غرب را به کشوری ایدئولوژیک، متحد روسیه و مخالف غرب بدل می‌کند. مشکلاتی که ایالات متحده با ایران و اخیراً با ترکیه پیدا کرده، به عربستان فرصت داده است تا نقش خود را به عنوان کشوری پر نفوذ در خاورمیانه و جنوب آسیا بازسازی کند. شاید فعال شدن بیشتر عربستان در قضیه‌ی افغانستان، بخشی از تلاش‌های این کشور برای بازسازی نقشش به عنوان یک قدرت مهم و تأثیرگذار باشد. اگر عربستان در این موضع ثابت‌قدم بماند و بتواند منابع مالی گروه‌های شبه نظامی جهادبست مثل طالبان را قطع کند و روایت‌های مذهبی آنان را از طریق عالمان مذهبی‌اش زیر سوال ببرد، تأثیر خیلی مثبت روی اوضاع افغانستان می‌گذارد. تلاش‌های اصلاح‌گرانه‌ی ملک سلمان، ولیعهد عربستان هم نشان‌دهنده‌ی آن است که حرکتی برای اصلاح و تغییر از درون هم، در این پادشاهی شروع شده است. ملک سلمان باری در مصاحبه‌ی تلویزیونی گفت که صدور ایدئولوژی سخت‌گیرانه‌ی سلفی به خارج از شبه‌جزیره‌ی عربستان اقتضای جنگ سرد بود و دیگر به آن نیازی نیست. عربستان منعطف و متعهد به تأمین ثبات، دوست خوبی برای افغانستان خواهد بود.

عربستان نشست عالمان دینی ۳۷ کشور مسلمان‌نشین را میزبانی می‌کند. هدف از این نشست مشروعیت‌زدایی دینی از جنگ طالبان و تشویق آنان به مذاکره است. این اولین بار است که عربستان قدمی مهم در راستای مشروعیت‌زدایی از طالبان برمی‌دارد. در گذشته تصور هم نمی‌شد که عربستان بر ضد جنگی که طالبان در افغانستان به راه انداخته‌اند، دست به اقدام فعال بزند. عربستان حتا حاضر نبود که درباره‌ی افغانستان اظهار نظر رسمی کند. اما یک چیز روشن بود/ است و آن این‌که برخی از شیوخ پول‌داری که شهروندی پادشاهی عربستان را دارند، طالبان را تمویل می‌کردند/ می‌کنند. این موضوع را منابع غربی و امریکایی افشا کردند. عربستان در سال ۱۹۹۸ از گروه طالبان نامید شد. در شروع آن سال استخبارات عربستان منابع مالی و نظامی برای طالبان فراهم کرد تا در جنگ علیه مخالفان‌شان از آن استفاده کنند. طالبان با استفاده از این منابع شمال را تسخیر کردند. در همان سال اسامه بن لادن نشست خبری‌ای در ولایت خوست ترتیب داد و در آن علیه امریکا اعلام جنگ کرد. در آن نشست، بن لادن مشروعیت خاندان آل‌سعود را هم به دلیل روابط نظامی‌اش با ایالات متحده زیر سوال برد. بن لادن گفت که پیروان او از این به بعد امریکایی‌های نظامی و غیر نظامی را هدف قرار خواهند داد. در ماه اگست همان سال القاعده، سفارت‌خانه‌های امریکا در کنیا و تانزانیا را مورد حمله‌ی تروریستی قرار داد. در آن زمان رییس وقت استخبارات عربستان نزد ملا محمد عمر آمد و خواستار اخراج بن لادن شد، اما رهبر طالبان از اخراج بن لادن امتناع کرد. این رویداد روابط عربستان و ملا محمد عمر را سرد ساخت. پس از ۱۱ سپتامبر هم ریاض روابط دیپلماتیک خود را با طالبان قطع کرد. ریاض جزو اولین کشورهای بود که حکومت موقت حامد کرزی را به رسمیت شناخت. کرزی هم پس از احراز کرسی اداره‌ی موقت به عربستان رفت و به پادشاه آن کشور ادای احترام کرد. پادشاه عربستان لقب خادم حرمین الشریفین را به دوش دارد که معنای ساده‌ی آن خادم اماکن مقدس مسلمانان است. این لقب به خاندان حاکم در عربستان مشروعیت و نفوذ گسترده بخشیده است. تاریخ نشان می‌دهد که لقب حرمین‌الشریفین پس از سال ۱۳۰۰ میلادی که دیگر خلافت عباسی روی کار نبود، جایگاه ویژه‌ای یافت. حاکمی که مکه، مدینه و مناطق هم‌جوار آن را کنترل می‌کرد و به زوار این اماکن خدمات عرضه می‌داشت، صاحب نفوذ و مشروعیت در جامعه‌ی مومنان می‌بود. سنگینی این لقب با توسعه‌ی حاکمیت عثمانی‌ها و ایجاد مجدد خلافت توسط آنان کم‌رنگ شد. اما با سقوط امپراتوری عثمانی که خاندان آل‌سعود در تضعیف آن نقش داشت، لقب خادم حرمین‌الشریفین دوباره اعاده شد. خاندان آل‌سعود می‌دانست که در نبود خلافت همین لقب نفوذ آنان را فراتر از شبه‌جزیره‌ی عربستان می‌برد. عنوان خادم حرمین‌الشریفین و پولی که از ناحیه‌ی فروش نفت به دست می‌آمد، نفوذ عربستان را در کشورهای مسلمان‌نشین افزایش داد. به همین دلیل است که حاکمان کشورهای مسلمان‌نشین به ویژه کشورهایی که اکثریت جمعیت آن سنی است، تلاش می‌کنند که با خاندان آل‌سعود روابط نیک داشته باشند. اما با وجود سفر حامد کرزی به عربستان در زمستان سال ۱۳۸۰، ریاض سهم چندانی در بازسازی افغانستان نگرفت، بلکه برعکس مانع تمویل طالبان از طریق شیوخ آن کشور هم نشد. منابع امریکایی می‌گویند که رهبران طالبان حتا در کلان‌شهرهای عربستان فعال اند و اعانه جمع‌آوری می‌کنند. برخی به این باور اند که نفوذ ارتش پاکستان بر

توهم موفقیت استراتژی ترمپ در افغانستان

عزیز منصف

مهم‌ترین پیام سفر وزیر خارجه‌ی امریکا به کابل «موفقیت استراتژی ترمپ» در افغانستان بود. اشرف غنی نیز این موفقیت خودخوانده را برای آقای ترمپ و تیم امنیتی‌اش تبریک گفت. رییس جمهور در نشست خبری با اعتماد به نفس در مورد چشم‌انداز شروع گفت‌وگوهای صلح صحبت کرد. او منتقدین خود را به بدبینی بی‌دلیل متهم ساخت، و تلاش‌ها برای صلح را زمان‌گیر و نیازمند حوصله و استقامت دانست. آقای پمپئو نیز با خوشبینی گفت که طالبان در میدان نبرد پیروز نخواهند شد و بهتر است که با حکومت راه‌گفت‌وگو را در پیش گیرند. وزیر خارجه‌ی امریکا حمایت از مذاکرات و حتا حضور کشورش در گفت‌وگوهای صلح را اعلام داشت. این اظهارات پمپئو، پاسخی رد به درخواست‌های مکرر طالبان بود که خواهان مذاکرات مستقیم با ایالات متحده بوده و نشستن با حکومت افغانستان را رد کرده‌اند. اکنون طالبان می‌توانند گفت‌وگوهای پشت پرده با نیروهای امریکایی را ادامه دهند، ولی به صورت رسمی چاره‌ای جز گفت‌وگو با حکومت افغانستان ندارند. سخنان وزیر خارجه موقعیت ارگ در برابر طالبان را قوی تر ساخت و نشان داد که گفت‌وگوها با طالبان در هماهنگی با حکومت افغانستان صورت خواهد گرفت که یک موضع اصولی و معقول است. آقای غنی در حالی به نتیجه‌ی تلاش‌هایش برای گفت‌وگو با طالبان باور دارد که بحث «مذاکرات بین افغان‌ها» دست کم تا مدتی امکان چنین مذاکراتی را به تعویق خواهد انداخت. طالبان در سطح سیاسی مذاکره با امریکایی‌ها و اروپایی‌ها را قبول دارند و در پایتخت‌های کشورهای مختلف با نمایندگان‌شان گفت‌وگو کرده‌اند، ولی هیچ‌گامی ایده‌ی مذاکره‌ی رسمی با حکومت افغانستان را نپذیرفته‌اند. حکومت از کانال‌های مختلف با این گروه در تماس بوده است، ولی موفق نشده است که پشت میز مذاکره با نمایندگان آن بنشینند. طالبان از آن رو مذاکره‌ی مستقیم با حکومت را نمی‌پذیرند که به طور خودخوانده رژیم خویش را حکومت واقعی افغانستان می‌دانند که توسط حمله‌ی نظامی امریکا ساقط شد و از جانب دیگر فکر می‌کنند که در مذاکرات دو به دو امتیازات بیشتری از ایالات متحده به دست آورده می‌توانند تا حکومت اشرف غنی در کابل. طالبان فشار نظامی امریکا را احساس کرده و به خوبی می‌دانند که به لحاظ جنگی قدرت شکست امریکا را ندارند. تأکید آن‌ها برای مقابله با ایالات متحده جنگ جاری را طولانی ساخته و تلفات زیادی بر این گروه تحمیل کرده است. از نظر آن‌ها مذاکره با امریکا راه دیگر بازگشت به قدرت است؛ چون گمان می‌کنند که با رفتن امریکا حکومت فعلی افغانستان دوام آورده نمی‌تواند. این در حالی است که نیروهای نظامی افغانستان روز تا روز قوی شده و توانایی دفاع از دولت موجود را دارند. از سوی دیگر، امریکایی‌ها نیز به خوبی آگاه اند که با قطع حمایت‌های خود، حکومت افغانستان را در برابر طالبان و سایر گروه‌های تروریستی به شدت آسیب‌پذیر خواهند ساخت و این موضوع در بلندمدت به نفع امنیت ملی امریکا و متحدانش نیست؛ افغانستان نباید بار دیگر مکان امن برای طالبان و گروه‌های تروریستی دیگر شود. برخلاف تصور آقای غنی، مسایل فوق وضعیت سیاسی و امنیتی را پیچیده‌تر می‌سازد. طالبان در تلاش اند که محاسبه‌ی امریکا برای ماندن در افغانستان و پشتیبانی

پایان توهم برگزیت (خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا)

وعده‌های کلان طرفداران خروج از اتحادیه‌ی اروپا بخاطر عدم توجه به جزئیات خسته کننده و تکنیکی به بن بست خورده است

برگردان: جمعه‌خان رهیاب

نویسنده: دیوید فروم

مجلس عوام می‌توانست آزادانه، بدون این که در مورد جزئیات فنی خسته‌کننده نگرانی داشته باشد، به مذاکرات جاری شکل دهد. متأسفانه جانب‌داران او برنده‌ی همه‌پرسی شدند و از آن زمان به بعد شهرت وی همیشه رو به سقوط بوده است. تنها ۵۰ درصد اعضای حزب محافظه‌کار وی را شایسته‌ی احراز این مقام می‌دانند که تا کنون پایین‌ترین رتبه برای پنج نامزدی است که قرار است جانشین ترزا می شوند. (در میان غیر محافظه‌کاران رتبه‌ی جانسن هنوز پایین‌تر است. هفته‌نامه‌ی نیواستمن پارسال از قول یک سفیر پیشین بریتانیا نوشته بود که جانسن «دارای کمترین شایستگی برای وزارت خارجه در عصر امروز است و کسی است که هیچ توفعی را برآورده نتوانسته است.») استغای او از کابینه آخرین تلاش برای به دست آوردن دوباره‌ی جایگاه این حزب است؛ جایگاهی که وی آن را به باد داده است.

هرچند جانسن علاقه‌ای به جزئیات خسته‌کننده‌ی این پالیسی‌ها ندارد، اما وی یکی از متخصصان پیشین بریتانیا در هنر سبوتاژ کردن رقبای بالقوه است. به نظر می‌رسد که او دوباره چنین سودایی را در سر دارد. استغای او کابینه‌ی ترزا می را به چالش کشیده است و حتی می‌تواند باعث فروپاشی آن شود، اما آن روش‌های بی‌رحمانه برای اهداف سیاسی چندان قابل نگرانی نیستند. دولت محافظه‌کار در آشفته‌گی به سر می‌برد در حالی که بریتانیا به خروج از اتحادیه‌ی اروپا بدون رسیدن به هیچ توافقی نزدیک می‌شود و این کار، مشکلات جنجال‌برانگیزی نظیر منازعه‌ی مرزی با ایرلند را حل نشده باقی می‌گذارد. این منازعه‌ی مرزی می‌تواند توافق صلح ۱۹۹۰ را که به سختی به دست آمده بود، به خطر مواجه کند.

در حال حاضر، مردم و کالاهای میان ایرلند شمالی و جمهوری ایرلند به سادگی مانند انتقال کالا و افراد میان مریلند و ویرجینا آدر آمریکا] ممکن است. (یک ویدیو نشان می‌دهد که یک موتر از مرز در ده دقیقه چهار بار از عین جاده عبور و مرور می‌کند.) اگر مرز ایرلند در دوران پسا برگزیت باز بماند، هر باشنده‌ی اتحادیه می‌تواند به دوبلین پرواز کرده، سپس از طریق بس به بلفاست رفته و از آنجا به لند پرواز کند. این باشنده تمام این مسیر را بدون نشان دادن پاسپورت می‌تواند طی کند. در این صورت، هدف اصلی برگزیت که کنترل مهاجرت است، مسخره خواهد شد.

در سال ۲۰۱۶، سیاستمداران طرفدار برگزیت به رای‌دهندگان بریتانیایی اطمینان دادند که یک بریتانیایی پساتحادیه‌ی اروپا قدرت چانه‌زنی کافی در اختیار خواهد داشت تا خواست خویش را روی دیگر همتایان خویش در اتحادیه تحمیل کند. ادعایی که توهمی بیش نبوده است. همچنان وعده‌های بریتانیا برای ذخیره‌کردن میلیاردها پوند و سرمایه‌گذاری آن در بخش صحت و یا وعده‌های مذاکره با آمریکا برای توافق‌نامه‌ی تجارتی جدید همه توهم بوده است. (مذاکرات روی توافق‌نامه‌ی آمریکا- بریتانیا حتا شروع نشده است و یا ایالات متحده‌ی آمریکا که اکنون علیه کانادا جنگ تجاری را آغاز کرده است، نمی‌تواند جاگزین خوبی برای اتحادیه‌ی اروپا باشد که در حال حاضر ۴۵ درصد تمام صادرات بریتانیا و ۵۵ درصد واردات این کشور را تأمین می‌کند.)

بر اساس گزارش بی‌بی‌سی، دو وزیر کابینه‌ی بریتانیا طرف ۲۴ ساعت گذشته از مقام‌های شان استعفا داده‌اند؛ آشفته‌گی‌ای که حد اقل از سال ۱۹۸۲ به این سو این کشور تجربه نکرده است. دلیل استغای هر دو وزیر یک موضوع است: اعتراض به برنامه‌ی نخست‌وزیر ترزا می به منظور حفظ برخی از مزایای عضویت در اتحادیه‌ی اروپا برای بریتانیا در دنیای پسا برگزیت. هرچند این برنامه خیلی واقع‌بینانه و عملی نیست، اما دلیل استغای این دو وزیر نیز نمی‌باشد. گویا از نظر آنها برنامه‌ی خروج از اتحادیه‌ی اروپا به اندازه‌ی کافی عالی نیست و معجزه‌ای را که از آن انتظار داشتند به وقوع نپیوست. خبر بد این است که تقریباً نیمی از اعضای حزب محافظه‌کار بریتانیا با وزرای که استعفا داده‌اند هم‌نظر هستند.

از زمان برگزاری همه‌پرسی ماه جون ۲۰۱۶ دربار‌ی خروج بریتانیا از اتحادیه‌ی اروپا به این سو، برندگان این همه‌پرسی با سلسله‌ای از مشکلات عملی مواجه شدند که برای‌شان هیچ راه حل معتبری ارائه نمی‌تواند. با گذشت زمان، دولت بریتانیا در مقابل دیدگاه اتحادیه‌ی اروپا بیشتر کوتاه آمده است. آن‌هم بدون این که به یک توافق نهایی نزدیک شود که برای آن تا ۲۹ مارچ ۲۰۱۹ مهلت دارد.

در آخر هفته‌ی گذشته، ترزا می جلسه‌ای را در سکونت‌گاهش واقع در چرکز برگزار کرد تا پیش‌نویس طرح پیشنهادی‌اش برای مذاکرات با اتحادیه‌ی اروپا را به کابینه‌ی خود ارائه کند. در این طرح، نخست‌وزیر برنامه‌ی «برگزیت نرم» را پیش کشیده است: بریتانیا به دنبال خروج از اتحادیه بوده و به حرکت آزادانه‌ی مردم از اتحادیه‌ی اروپا به بریتانیا پایان خواهد داد. ولی به گونه‌ی موثری در اتحادیه‌ی گمرکی اتحادیه‌ی اروپا باقی خواهد ماند. اما هنوز این اطمینان وجود ندارد که چنین توافقی حاصل شود. این سند برای بریتانیا در این مذاکرات یک اهرم تعیین‌کننده را فرض گرفته است. در حالی که در حال حاضر بریتانیا به چنین توافقی بسیار بیشتر از اتحادیه‌ی اروپا نیاز دارد.

هرچند طرح نخست وزیر در ظاهر خوشبینانه به نظر می‌رسد، اما به گونه‌ی ناامیدکننده‌ای برای سیاستمداران طرفدار برگزیت غیر قابل قبول بوده است. آن‌ها تصور می‌کردند که بریتانیا در مذاکره با کشورهای هم‌زبان مثل آمریکا، کانادا و استرالیا بر سر موافقتنامه‌های تجارت آزاد، با دست باز عمل خواهد کرد. آن‌ها وعده دادند که میلیاردها پوندی را که به اتحادیه‌ی اروپا پرداخت می‌شود، در سیستم صحتی بریتانیا به مصرف خواهد رسید. آن‌ها تأکید کردند که موافقت‌نامه‌های تجارتی بریتانیا باید فقط توسط محاکم بریتانیا قابل اجرا باشد. طرح ترزا می ظاهراً این امیدهای بلند را از بین برده است.

بنابراین، در اعتراض به این طرح، دو وزیر کابینه استعفا دادند: نخست دیوید دیویس، وزیر مسئول برگزیت و سپس بوریس جانسن، وزیر خارجه‌ی بلندپروازی که همیشه به عنوان کسی که متعهد به موضع خود به عنوان اروپاگرایزترین سیاستمدار در بریتانیا مشهور است. اگر همه‌پرسی برگزیت ناکام می‌شد، حالا جانسن جایگاه خوبی در سیاست بریتانیا می‌داشت. او شاید به عنوان یک رهبر اروپاگرایز دوآتشه در حزب محافظه‌کار بریتانیا شناخته می‌شد. به عنوان بدله‌گوترین سیاستمدار، بهترین مناظره‌کننده در

آیا ناتو با افغانستان می‌ماند؟

سیروس

اروپا و مأموریت حمایت قاطع، در حال حاضر در صدر فعالیت‌های عمده‌ی سازمان ناتو قرار دارند. با آن‌که آمریکا منافع مشترکی در تمام زمینه‌های یادشده دارد، اما رهبران ناتو بیشتر چشم به تصمیم‌هایی دوخته‌اند که رییس جمهور آمریکا در این سازمان اعلام خواهد کرد.

انتظارات ناتو و سایر هم‌پیمانان افغانستان از رهبران ما، ایجاد فضای لازم برای فراهم‌ساختن ثبات داخلی است. با این حال، دیده می‌شود که بی‌ثباتی سیاسی در افغانستان در حال اوج‌گیری است و این وضعیت می‌تواند رویکرد ناتو و سایر کشورهای همکار افغانستان را، دچار حاشیه‌های فراوان و غیر قابل پیشبینی کند.

با چنین حالتی، با آن‌که همکاری ناتو با افغانستان، بر اساس تصمیم‌های این سازمان، وابسته به وضعیت در کشور است، اما ثبات سیاسی و داخلی افغانستان می‌تواند عامل بزرگی در زمینه‌ی تداوم همکاری ناتو با افغانستان باشد. شکست و ریخت سیاسی و ایجاد فاصله میان مردم و حکومت می‌تواند حضور ناتو در افغانستان را صدمه برساند. تصمیم‌های سلیقه‌ای و مبتنی بر خواست‌های فردی و گروهی یک حلقه‌ی خاص می‌تواند ثبات داخلی را بیشتر از این برهم بزند و روی همکاری جامعه‌ی جهانی با افغانستان اثر منفی بگذارد.

دوام کمک‌های مالی به افغانستان

با آن‌که دامنه‌ی فساد از بخش امنیتی افغانستان هنوز گسترده است و کمک‌های جامعه‌ی جهانی به افغانستان به شدت حیف و میل می‌شود، اما در سال جاری اعلام کمک‌ها به ارتش کشور از سوی کشورهای حامی افغانستان نزدیک به دو نیم میلیارد دلار بوده است. پس از آمریکا، کشورهایی مانند آلمان، استرالیا، ایتالیا، کانادا، هلند و نروژ بیشترین کمک را به ارتش افغانستان وعده سپرده‌اند. همین اکنون ارتش افغانستان از منبع کمک‌های سی و چار کشور حامی افغانستان که در چارچوب حمایت قاطع حضور دارند، تمویل می‌شود و حساب‌دهی از این کمک‌ها برای جمع بزرگی از این کشورها، یکی از مسئولیت‌های عمده‌ی افغانستان است. با آن‌که گزارش‌های سیگار از حیف‌ومیل گسترده‌ی منابع مالی در بخش‌های نظامی و توسعه‌ای خبر می‌دهد، اما رسیدگی به قضایای مطرح شده از سوی سیگار، هنوز سلیقه‌ای است و وزیرانی که عضو تیم رییس جمهور اند، مورد بازخواست قرار نگرفته‌اند.

در کنار کمک‌های مالی به ارتش افغانستان، برنامه‌ی انکشافی ملل متحد نیز کمک به پولیس را در چارچوب برنامه‌ی صندوق حمایت از قانون و نظم عامه (لوتفا) انجام می‌دهد و ایالات متحده نیز کمک‌هایش را به نیروهای امنیتی افغانستان از منبع «صندوق حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان» انجام می‌دهد. استفاده از این منابع نیازمند تخصص و حساب‌دهی است که با توجه به نگاه مبتنی بر سلیقه و عدم همکاری در حکومت وحدت ملی، هنوز زمینه‌های لازم برای حساب‌دهی از این کمک‌ها فراهم نشده و اصلاحات در این زمینه‌ها به میان نیامده است.

تداوم همکاری ناتو به افغانستان، یکی از عوامل ثبات سیاسی و پا گرفتن نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان است. با آن‌که چنین به نظر می‌رسد کشورهای عضو ناتو کمک‌های‌شان به افغانستان را تا سال ۲۰۲۴ در این نشست اعلام کنند، اما جانب افغانستان هم باید شرایط لازم را برای جلب مداوم این کمک‌ها در داخل نظام فراهم بسازد و اصلاحات را فراتر از تمایلات گروهی و به دور از استفاده‌های انتخاباتی انجام بدهد تا بتواند ارتش افغانستان و در کل، نیروهای دفاعی و امنیتی کشور را تقویت کند.

حساب‌دهی از کمک‌ها، ایجاد زمینه برای اصلاحات، زمینه‌سازی برای تداوم دموکراسی، حفظ ارزش‌ها و دستاوردهای سال‌های اخیر و رفع تنش‌های سیاسی داخلی، انتظاراتی است که همکاران افغانستان از سران حکومت دارند. اگر ما نتوانیم خودمان را به عنوان همکار خوب برای هم‌پیمانان افغانستان معرفی کنیم، فرصت‌هایی را از دست خواهیم داد که غیر قابل برگشت و غیر قابل اعاده خواهند بود.

سران دولت‌های عضو سازمان ناتو امروز در شهر بروکسل گرد هم می‌آیند تا در مورد مسایل و موارد مربوط به فعالیت‌های این سازمان بحث کنند. مأموریت حمایت قاطع سازمان ناتو یکی از مباحث این نشست است. قرار است سران کشورهای عضو ناتو در این مجلس در مورد ادامه‌ی همکاری‌های ناتو با افغانستان بحث کنند. با آن‌که آمادگی‌ها برای این نشست از دیروز در شهر بروکسل آغاز شده است، اما قرار است سران کشورها امروز به مقر این سازمان برسند و نشست‌شان را آغاز کنند.

نشست سران ناتو همواره با تصامیم جدی‌ای در مورد فردای همکاری‌های ناتو با افغانستان همراه بوده است. اکنون نیز به نظر می‌رسد که سران کشورهای عضو ناتو در مورد تداوم همکاری این سازمان با افغانستان تصمیم‌های تازه‌ای را اعلام کنند. مباحث مرتبط به صلح افغانستان، ادامه‌ی همکاری ناتو با افغانستان فراتر از سال ۲۰۲۰ و همچنان تصویب حضور نیروهای برخی از کشورهای عربی در جنگ افغانستان شامل بحث‌های این نشست خواهد بود.

اشرف غنی، رییس حکومت وحدت ملی و عبدالله عبدالله، رییس اجرایی حکومت نیز به این نشست دعوت شده‌اند. با آن‌که بر اساس اطلاعاتی که تا اکنون در اختیار ما قرار گرفته است، تنها اشرف غنی در این نشست به نمایندگی از افغانستان صحبت خواهد کرد، اما نفس دعوت هر دو رهبر حکومت برای سازمان ناتو از این جهت مهم است که یکبار دیگر بر به رسمیت شناختن حکومت وحدت ملی تأکید کنند و برای رهبران افغانستان هم بفهمانند که نگاه‌شان به حکومت‌داری باید مبتنی بر توافقات و طبیعت حکومتی باشد که نزد جهانیان رسمیت دارد. با آن‌که در بین رهبران حکومت وحدت ملی، حس همکاری وجود ندارد و به خصوص رییس جمهور در تلاش آن است تا چهره‌های نیمی از حکومت را به نحوی در انزوا قرار بدهد، اما سازمان ناتو با فرستادن دعوت‌نامه به هر دو رهبر، خواسته است پیام روشنی به آنها بفرستد و برای‌شان بفهماند که چارچوب حکومت وحدت ملی، یک چارچوب به رسمیت شناخته شده و روشن برای ناتو است.

این اقدام ناتو در وضعیتی که اعتماد میان رهبران حکومت وحدت ملی به شدت شکسته است و باعث بروز تنش‌هایی از سوی هم‌پیمانان ریاست اجرایی با ریاست جمهوری شده است، بیانگر این واقعیت است که همکاری ناتو به افغانستان تنها در چارچوب حکومت وحدت ملی می‌تواند اعتبار پیدا کند و مشروعیت یابد.

تنش‌های به وجود آمده در افغانستان و شکاف عمیق قومی که برخاسته از اقدامات محاسبه نشده‌ی رییس جمهور در چند سال اخیر بوده است، فشارهایی را از سوی هم‌پیمانان افغانستان متوجه این کشور ساخته است. وزیر خارجه‌ی آمریکا نیز در دیدار دو روز پیش از افغانستان، پیام‌های روشنی در مورد تبعات برخوردهای رهبران حکومت وحدت ملی با یکدیگر، به هر دو رهبر فرستاده است.

بی‌ثباتی داخلی و خطرات آن

همکاری ناتو با افغانستان مستلزم ثبات سیاسی در داخل و حرکت‌های افغانستان‌شمول است. با آن‌که در نشست کنونی سران ناتو، قرار است یکبار دیگر حضور «مشروط به وضعیت» ناتو در افغانستان تأکید شود، اما برخی از آگاهان در مورد تصامیمی که احتمالاً رییس جمهور دونالد ترامپ در این مجلس اعلام خواهد کرد، اظهار نگرانی می‌کنند. تنش میان آمریکا و سایر اعضای ناتو در زمینه‌ی هزینه‌های دفاعی سازمان ناتو از سال پیش، زمانی که نخستین بار مجلس سران ناتو در مقر جدید این سازمان در شهر بروکسل برگزار شد، آغاز گردید و رییس جمهور ترامپ در چندین نشست بر ناعادلانه بودن سهم کشورهای عضو ناتو در تأمین هزینه‌های این سازمان تأکید کرد.

اکنون نیز با تمام ظرفیت‌هایی که ناتو در فعالیت‌هایش در حوزه‌های مختلف نشان می‌دهد، نگرانی از موضع آمریکا در قبال این سازمان هنوز بسیار جدی است. ائتلاف مبارزه با داعش، موضع ناتو در رابطه به وضعیت گرجستان و اوکراین، مأموریت دفاع سایبری ناتو در

«فلم‌های من صدای زنان و مردان افغانستان هستند»

گفت‌وگو با رویا سادات

گفت‌وگوکننده: زهره اسپاد

رویا سادات پس از دوران طالبان به عنوان نخستین کارگردان زن در افغانستان شناخته شد. او فلم‌هایی با نام‌های سه نقطه، تار و زخمه، نامه‌ای به رییس جمهور و... ساخته است به جشنواره‌های جهانی چون اسکار راه یافته است. رویا افتخارات جهانی زیادی به دست آورده است. او در سال ۲۰۱۸ جایزه ویژه دولت هالند را دریافت کرد. این تندیس، به نام جایزه جایزین اسکار هم یاد می‌شود. فلم‌های رویا سادات به گفته خودش «بخشی از صدای مردان و زنان افغانستان اند که هر بیننده‌ای را در هر گوشه‌ی جهان به فکر کردن دعوت می‌توانند». رویا سادات از سوی نشریه‌ی «فارین پالیسی» در ردیف نهم فهرست افراد تاثیرگذار جهان در سال ۲۰۱۷ قرار گرفت.

– لطفاً کمی از خودتان برای خواننده‌های ما بگویید.

+ من از کودکی دل‌باخته‌ی دنیای هنر و به ویژه فلم‌سازی و کارگردانی بودم. خوشبختانه با تلاش‌های زیاد پا به این عرصه نهادم و پس از به دست آوردن تجربه‌ی کافی در سال ۲۰۰۳، با خواهرم الکا سادات موفق به بنیان‌گذاری خانه‌ی فلم رویا شدیم. این نهاد تا کنون ۴۰ فلم کوتاه و مستند و هشت فلم داستانی ساخته است.

– چطور خودتان را در قلمرو فلم‌سازی یافتید؟

+ داستانش بسیار طولانی است. من کارم را از دوران مکتب، با نوشتن پارچه‌های تیاتر آغاز کردم. نخستین تیاترم را هنگامی که در صنف پنجم مکتب درس می‌خواندم، نوشتم و کارگردانی کردم. در آن زمان مکتب کارم را چندان جدی نمی‌گرفت. من و هم‌صنفی‌هایم ناچار بودیم در اتاق رخت‌کن که معلم‌ها از آن به عنوان جالبالی استفاده می‌کردند، تمرین کنیم، ولی با گذشت زمان اداری مکتب کار مرا ارزشمندتر یافت و آن را جدی‌تر گرفت. به طوری که در مناسبت‌های گوناگون از من می‌خواست نمایش نامه بنویسم و گروه تئاتر تشکیل بدهم. کم‌کم نمایش‌نامه‌های من حتا در مناسبت‌ها و جشن‌های بزرگ ریاست معارف هم روی صحنه می‌رفتند تا این‌که دوران حکومت طالبان از راه رسید و دروازه‌ی مکتب‌ها بسته و دختران خانه‌نشین شدند. ما در بهت و ناآوری ۵ سال را در اسارت سپری کردیم. این شرایط با همه‌ی دشواری‌هایی که داشت، باعث شد من بیشتر به نوشتن و کتاب‌خواندن روی بیاورم، خودم را بهتر بشناسم و دریابم که شیفته‌ی فلم‌سازی هستم. در همین دوران بود که نخستین فلم‌نامه‌ام را با نام سه نقطه نوشتم. پس از دوران طالبان و در سال ۲۰۰۱ موفق شدم فلم سه نقطه را بسازم. این فلم را سازمان حقوق بشر خریداری کرد و در مناسبت‌های گوناگون در تلویزیون‌ها و جشنواره‌ها به نمایش درآمد. به این ترتیب، من هم به قلمرو فلم‌سازی راه پیدا کردم.

– از حس و حالی که پس از به نمایش درآمدن نخستین فلم‌تان داشتید برای ما قصه کنید.

+ شاید سه نقطه نخستین فلم داستانی‌ای بود که در هرات و توسط یک فلم‌ساز زن ساخته می‌شد. به همین دلیل در هنگام ساختش با دشواری‌ها و چالش‌های فراوانی روبرو شدم. طالبان تازه رفته بودند و من آن‌قدر عطش گفتن داشتم که حتا از فلم‌برداری در جاهای نامن هم بیم نداشتم. در جریان ساخت فلم، وقتی جایی را مناسب فلم‌برداری می‌یافتم که در آن‌جا حتا خطر وجود ماین بود، خودم پیشتر از دیگران به می‌رفتم و با راه رفتن سرتاسر زمین را بررسی می‌کردم. هنگامی که از امن بودن منطقه مطمئن می‌شدم، کار را آغاز می‌کردیم. در واقع، روند ساخت نخستین فلمم بسیار طولانی شد. من حتا برای تدوین فلم هم به دلیل نبود امکانات، مدت زیادی منتظر ماندم و پس از پشت سر گذاشتن همه‌ی این سختی‌ها و دشواری‌ها سرانجام فلم سه نقطه به جشنواره‌ی فلم‌های «پنج دهه‌ی

اخیر افغانستان» و نمایش در مرکز فرهنگی فرانسه و گوته فراخوانده شد. این فلم توانست جایزه‌ی بهترین کارگردانی را به دست آورد و با استقبال مردم به ویژه زنان روبرو شود. پس از آن همه سختی و انتظار، از این‌که نتیجه‌ی کارم را می‌دیدم، احساس خوش‌آیندی داشتم. می‌توانستم نفس راحتی بکشم.

– دیگران به کار شما چه واکنشی داشتند؟

+ بخشی از واکنش‌ها بسیار مثبت و خوشحال‌کننده بود. به ویژه واکنش‌هایی که از سوی زنان و جامعه‌ی جهانی دریافت می‌کردم، ولی در این میان با برخوردهای نامیدکننده‌ی هم از سوی جامعه و هم خانواده روبرو می‌شدم. از همان ابتدا کاکاهایم با کار من در سینما موافق نبودند. تا جایی که برای سال‌ها با خانواده‌ی من قطع رابطه کردند، ولی من هرگز ناامید نشدم و به کار ادامه دادم. در آن روزها کار کردن زنان در سینما بسیار دور از تصور و مردم بود. چون من در این راه پیشگام شده بودم، با مشکلات بیشتری روبرو بودم.

– مطمئناً کار کردن یک زن به عنوان فلم‌ساز دشواری‌های خودش را دارد، از سختی‌هایی که در این مسیر با آن‌ها روبرو شدید برای ما بگویید.

+ روی هم رفته کار در سینما می‌تواند مشکلات زیادی در پی داشته باشد. مشکلات اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی، همه چالش‌های فراروی سینماگران هستند. روشن است که این مشکلات زنان را بیشتر از مردان درگیر می‌کنند، ولی به عنوان یک سینماگر زن باور دارم که دست‌بندی این مشکلات و تمرکز روی آن‌ها می‌تواند باعث ناامیدی و مانع ادامه راه شود. افغانستان کشوری سرشار از تضادها و تنش‌های درون‌اجتماعی است. به این ترتیب می‌توان گفت که در گام نخست، زن بودن خودش بزرگترین چالش در برابر کار در سینما است؛ چون در جامعه‌ی مانند افغانستان حتا کار زنان در پهنه‌ی سینما پذیرفتنی نیست، چه رسد به این‌که یک سینماگر زن از معضلات و تابوهای جامعه بگوید یا بخواهد رهبری و مدیریت یک تیم فلم‌سازی را به دوش داشته باشد. من هم مانند همه‌ی زنان دیگری که در این عرصه کار می‌کنند، دشواری‌های زیادی را پشت سر گذاشته‌ام؛ برای نمونه مردم به خاطر این‌که به کار یک سینماگر زن باور نداشتند، در جریان فلم‌برداری به سختی با من همکاری می‌کردند و یا حتا گاهی از سوی جامعه‌ی سینمایی افغانستان نیز با کارشکنی‌هایی روبرو شده‌ام. برای مثال بسیاری از دعوت‌نامه‌های من به دستم نمی‌رسیدند. در کل، مشکلات زیادی از این دست داشتم، ولی خوشبختانه همه را با موفقیت پشت سر گذاشته‌ام. باور دارم که زنان با شعار نمی‌توانند توانایی خود را ثابت کنند، بلکه باید با قدرت و پشتیبانی فکری و علمی وارد جامعه شوند و توانایی‌های خود را نشان بدهند.

– آیا شما در این مسیر تنها بودید یا مشوق‌هایی چه در خانواده و چه در اجتماع بودند که از شما پشتیبانی کنند؟

+ خوشبختانه پس از آن‌همه تلاش و کار شبانه‌روزی، حد اقل پدرم به کارم باور داشت و همیشه از من پشتیبانی می‌کرد. اکنون نیز همسرم، آقای عزیز دلدار از هر نگاه بزرگترین حامی و پشتیبانم است. در اجتماع نیز همصنفی‌های دوره‌ی مکتب و دانشگاه همیشه مشوق من بوده‌اند تا جایی که حاضر بودند به خاطر من در فلم‌هایم نقش بازی کنند و در کنار همه‌ی این‌ها، دیدن واکنش‌های مثبت مخاطبان و تأثیر فلم‌هایم بر آن‌ها هم مرا تشویق به ادامه‌ی راه می‌کنند.

– با وجود این دشواری، چه چیزی شما را به ادامه‌ی راه وامی‌داشت؟

+ خوب همان‌طور که پیشتر هم گفتم، در کنار این دشواری‌ها و چالش‌ها اتفاقات خوبی هم بودند که مرا امیدوار می‌کردند. وجود کمپنی فلم‌سازی رویا که با وجود مشکلات بسیار هنوز هم پابرجاست و در شرایطی که دولت هیچ حمایتی از

صنعت سینما نمی‌کند و بیشتر فلم‌سازان ناگزیر به مهاجرت از افغانستان شده‌اند، هنوز هم کار می‌کند. گذشته از همه‌ی این‌ها، عشق و علاقه‌ام به سینما هرگز اجازه‌ی ترک آن را به من نمی‌دهد. سینما برای من مانند نفس کشیدن است و بدون آن نمی‌توانم به زندگی‌ام ادامه بدهم.

– فکر می‌کنید کار یک سینماگر زن با یک سینماگر مرد چه تفاوت‌هایی دارد و در چه مواردی زنان بهتر از مردان عمل می‌کنند؟ موارد مشخصی در این زمینه به یاد دارید؟

+ (رویا با لبخند می‌گوید) بهتر بود این را از عزیز (همسرش عزیز دلدار) می‌پرسیدید او ادامه می‌دهد من هرگز کار زن و مرد را با یکدیگر مقایسه نکرده‌ام، ولی با تجربه‌ای که دارم و با در نظر گرفتن شیوه‌ی کاری خودم، فکر می‌کنم زنان به چند دلیل بهتر از مردان کار می‌کنند: نخست این‌که مدیریت زنان بهتر از مردان است و با جدیت و دقت بیشتری کار می‌کنند. مثلاً من هنگام کار بسیار جدی می‌شوم و برای این‌که بهترین نتیجه را از کارم بگیرم، حتا نیازهای شخصی خودم مانند غذا خوردن را به دست فراموشی می‌سپارم و تنها به کار فکر می‌کنم. دوم این‌که زنان سوژه‌های متفاوت‌تری برای فلم‌هایشان انتخاب می‌کنند؛ چرا که نگرش آن‌ها به هستی و زندگی عمیق‌تر است و می‌توانند با حس زیبایی‌شناختی و عاطفه‌ی سرشاری که دارند، جلوه‌های زیباتری بیافرینند. اگر تاریخ سینما را مرور کنیم، می‌بینیم که زنان در فلم‌هایشان بیشتر به مسائلی چون بی‌عدالتی، استعمار، ظلم و ستم، معضلات اجتماعی و مسایل مربوط به زنان و یا نقد امپریالیسم و فمینیسم پرداخته‌اند، در حالی که بیشتر فلم‌های ساخته شده توسط بزرگترین فلم‌سازان مرد بیشتر برای جذب بازار بوده‌اند. این نشان‌دهنده‌ی دغدغه و نگرانی زنان نسبت به آینده و حکم‌فرما شدن بی‌عدالتی است.

– کارهای ناکرده‌ی تان در عرصه‌ی فلم‌سازی چیست؟

+ سوژه‌های بسیاری هستند که سال‌هاست ذهن مرا درگیر کرده‌اند، ولی تا کنون موفق به ساخت‌شان نشده‌ام که این بسیار آزاردهنده است. مثلاً سوژه‌ی فلم «نامه‌ای به رییس جمهور» مربوط به سال ۲۰۰۹ است، ولی در سال ۲۰۱۶ ساخته شد. فعلاً هم با عزیز دلدار روی چند سوژه کار می‌کنیم و قرار است به زودی فصل دوم سریال «خط سوم» را هم بسازیم. امیدوارم که پس از آن هم بتوانم فلم بلند دیگری بسازم.

– تصویر یک جامعه‌ی ایده‌آل برای کار فلم‌سازی به ویژه برای بانوان از نظر شما چگونه است؟

+ جامعه‌ی امن و شاد و به دور از تبعیض‌ها و تعصب‌ها که در آن زن و مرد بتوانند در کنار یکدیگر کار کنند و به اهداف و آرمان‌هایشان برسند.

– آیا تصویر ذهنی شما روزی به واقعیت می‌پیوندد؟

+ ما سال‌هاست که برای رسیدن به این آرزو تلاش می‌کنیم و قربانی‌های زیادی در این راه داده‌ایم. امیدوارم نهال شکیبایی ما سرانجام روزی به ثمر بنشیند و به این آرزو برسیم.

– آیا گاهی از کار یک فلم‌ساز موفق دیگر الهام گرفته‌اید و یا رفتار و عمل آن شخص در شما ایجاد انگیزه کرده است؟

+ از شخص خاصی نه، ولی تیاتر در من ایجاد انگیزه کرده است. تیاتر هرات تاریخچه‌ای بسیار طولانی دارد. به یاد دارم در آن سال‌ها تیاتر هرات همیشه فعال و زنده بود. ناگفته نماند که تیاتر هرات تیاتریست‌های بسیار خوبی هم داشت. من فکر می‌کنم نوشتن تیاتر بود که به من انگیزه داد تا این راه را ادامه بدهم و فلم‌سازی را به عنوان حرفه و پیشه‌ی خودم انتخاب کنم.

– تصویر شما از وضعیت کنونی رسانه‌های کشور چیست؟

+ من فکر می‌کنم همان‌طور که در گزارش‌های مختلف در سطح جهان به این موضوع پرداخته شده است، افغانستان

یکی از خطرناکترین کشورهای دنیا برای کار در بخش‌های خبرنگاری و فلم‌سازی به ویژه برای زنان است، ولی باید گفت که بدبختانه عمق فاجعه فراتر از این تیرهاست؛ زیرا زنانی که به عنوان خبرنگار و یا فلم‌ساز در رسانه‌ها کار می‌کنند، نه تنها با خطر و تندروهای مذهبی و یا مخالفان آزادی بیان روبرو هستند، باید با سنت‌های درون جامعه و خانواده‌ی خود نیز دست و پنجه نرم کنند. به باور من زنان خبرنگار و فلم‌ساز به راستی قهرمانانی هستند که در چنین شرایطی به کار خود ادامه می‌دهند و می‌کوشند صدای میلیون‌ها زن افغان دیگر باشند، ولی در کنار این واقعیت تلخ، نباید نقش گسترده‌ی رسانه‌ها را هم در ایجاد فرصت برای حضور زنان به عنوان خبرنگار و یا فلم‌ساز نادیده گرفت. در واقع، امروزه بیشتر مشکلاتی که ما با آن‌ها روبرو هستیم، ناشی از فقر فرهنگی و اجتماعی است و رسانه‌ها می‌توانند با تولید برنامه‌های آگاهی‌دهنده، نقش بزرگی در کاهش این مشکلات و پویایی کشور داشته باشند.

– زنان زیادی آرزو دارند که روزی چون شما به عنوان یک فرد موفق شناخته شوند، چه گفتنی‌هایی برای آن‌ها دارید؟

+ درست نمی‌دانم چه پاسخی به این پرسش بدهم؛ چرا که من هم هنوز در کنار همین زنان قرار دارم و هیچ برتری‌ای نسبت به آن‌ها ندارم. من هم برخاسته از همین جامعه هستم، دوران جنگ را در افغانستان سپری کرده و جامعه‌ام را به خوبی می‌شناسم، ولی به عنوان یکی از هم‌قطارها و یا هم‌فصل‌هایشان می‌خواهم این را بگویم که به نظر من امروزه بیشتر از آنچه که زنان به حضور در جامعه نیاز دارند، جامعه نیازمند آن‌هاست. بنابراین ما وظیفه داریم که نقش و مسئولیت خود را در برابر جامعه شناخته، با ایستادگی و مقاومت آن را به بهترین شکل ممکن ایفا کنیم تا به نسل‌های آینده جفا نشود. اگر تاریخ حضور زنان در جامعه‌ی افغانستان را مرور کنیم، می‌بینیم که حضور زنان در جامعه همیشه شکل نمادین داشته است. زنان همیشه دست‌آویز سیاست‌های گوناگون شده‌اند. حتا در دورانی که در تاریخ به عنوان دوران مادرسالاری خوانده می‌شود، ما تنها برگزارکنندگان یک مراسم آریایی بودیم که به شکلی نمادین تنها یک روز در سال و برای بزرگداشت از روز مادر برگزار می‌شد. بنابراین می‌توانیم بگوییم که زنان در طول تاریخ هیچ‌گاه حضور واقعی خود را در جامعه افغانستان تثبیت نکرده‌اند و حضورشان همیشه به گونه‌ی نمادین و سهمیه‌ای بوده است. اکنون زمان آن فرارسیده که زنان توانانتر از پیش ظاهر شده، جایگاه خود را در جامعه تثبیت کنند و این تنها با مطالعه، تحصیل و بالا بردن دانش و مهارت امکان‌پذیر است.

– به جز فلم‌سازی دیگر به چه چیزهایی علاقه دارید؟

+ می‌گویم ولی شما جدی نگیرید (می‌خندد و ادامه می‌دهد) «گاه‌گاهی شعر می‌نویسم. این تفریح مورد علاقه‌ام است. نوشتن، موسیقی و تماشای فلم هم کارهایی هستند که دوست دارم هنگام بیکاری انجام بدهم و از آن‌ها لذت می‌برم.

– از ناگفته‌های تان بگویید.

+ فکر می‌کنم همه‌چیز را گفته‌ام.

– اجازه بدهید کمی هم درباره‌ی زندگی خصوصی‌تان بپرسیم.

+ خوشحالم از این‌که خانواده‌ی مهربانی دارم؛ آن‌ها در همه‌ی شرایط مرا درک می‌کنند؛ مادرم، مادر همسرم و خود همسرم که همیشه و در همه‌ی شرایط از من پشتیبانی می‌کنند. دو فرزند دارم: ارسلان و اوستا که با وجود مشکلات و کار شانه روزی در سینما، باز هم وقت زیادی را به آن‌ها اختصاص می‌دهم و بی‌اندازه دوست‌شان دارم.

– سخن پایانی:

+ بسیار تشکر.

عزیزی بانک به منظور انقلاط ارزهای دالر امریکایی، یورو و ین چینی در یکی از بزرگ ترین بانک چین حساب (Nostro) باز کرده است و از همین طریق بکار دیگر انقلاط مستقیم پول را آغاز نموده. همچنان عزیزی بانک با این بانک بین المللی و قابل اعتبار چینی در یک همکاری ستراتیژیک در سه ارز یاد شده برای معاملات تجاری و مالی با شرکت های چینی معاملات بانکی را انجام میدهد.

عزیزی بانک
Azizi Bank

www.azizibank.af 1515

World Food Programme

نړیوال خوراکی پروگرام

نسبت و راجستریشن شرکت ها جهت ارائه خدمات

Suppliers Registration Request - WFP/AFG/EOI/2018/002

WFP office in Afghanistan intends to update its Roster for food & non-food items suppliers and general service providers for the year 2018 & 2019. We wish to invite interested commercial entities, suppliers, service providers and trade agents specialised in the fields below to register with WFP Kabul Office. To receive WFP Supplier's Registration form please send your request to the e-mail address: kabul.procurement@wfp.org. Please note the form will be circulated through email to the interested suppliers.

The deadline for request to receive the Supplier Registration Form through above email address is 30 July 2018.

The deadline for submission the filled Supplier Registration Form back to WFP office is 10 August 2018.

To be registered, suppliers must meet the following minimum requirements:

Legal capacity to enter into a contract with WFP.

To be legally registered with **Ministry of Commerce or AISA** and to provide a copy of valid license

To provide a bank certificate letter.

Products/services offered are of interest to WFP projects and programmes and/ or the company holds the necessary professional and technical competence;

Company has a minimum of three years experience as an established business;

Financial standing as evidenced by submitting the last two years audited accounts or its equivalents;

Company accepts WFP's payment terms;

Registration form is fully completed and signed by company authorised official;

Any requested documents are completed and returned to WFP.

1) Food Items

Beans b) High Energy Biscuits; c) Peas; d) Salts; Sugar) Wheat and Wheat Flour) Vegetable Oil;

2) Non-Food Items

a) Air Conditioners and Fans; b) Ballistic blankets, vest and Helmets; d) Construction Equipment Computer Network Materials; f) Spare parts for copiers, printer & scanner g) Office stationery, detergents and soaps; h) Electrical Equipment and materials i) Electronic Equipment (Digital Cameras, Office furniture; o) Plastic and Wooden Pallets; p) Polypropylene bags; q) Power Generators and spare parts; r) Power Stabilizers and UPS; s) Relief items (Tarpaulin, Plastics Plate Jerry cans, etc.)

t) Vehicles Spare Parts (including Batteries and Tires) ;u) Solar Panels ; Audio-visual Equipment, etc.), j) Hand pumps, etc. k) Fire Fighting Equipment; l) Fuel handling Equipment (Tanks, Drums; m) Information Technology Equipment and Software (computers, printers, scanners network equipment and etc.); Vehicles Spare Parts (including Batteries and Tires); u) Solar Panels w) Telecommunications Equipment; x) Vehicles Armoured; y) Vehicles Workshop, Equipment and Tools; z) Warehouses jacks, weightings scales, etc.

3) General Services

a) Civil Construction b) Consultancy Firms c) Vehicles Workshop; d) Building & Cleaning Companies e) Security guards services f) Electrical Installations Companies g) Telecommunication and LAN installations; h) Repairing/maintenance copiers, printer & scanner; i) Financial Service provider (s) ISPs; j) Legal Firms; k) Translation firms; l) Printing services m) Professional movement companies (movers);

Should you have any query or require further information, please contact us through the following e-mail addresses and write in English language:

- kabul.procurement@wfp.org Mr. Ayad NAMAN, Deputy Head of Logistics at ayad.naman@wfp.org

The World Food Programme is the food aid organisation of the United Nations System and the world's largest humanitarian agency feeding millions of people in over 80 countries including most of the world's refugees and internally displaced people.

نشست عربستان و خوشبینی ها برای استقرار صلح در افغانستان

عربستان سعودی خاستگاه دین مبین اسلام است. حرمین شریفین (کعبه شریف و مسجد نبوی) دو محل متبرک مسلمانان نیز در این کشور واقع شده است، اما چنان که دیده می شود، عربستان نتوانسته است جایگاه خوبیش را در میان ممالک اسلامی حفظ کند؛ زیرا این کشور در اکثر موارد نسبت به قضایای مهم جهانی بی تفاوت بوده و در هیأت تماشاگر حضور داشته است. در بعضی از موارد هم از طرفهای ظالم جانبداری کرده است.

سیدجمال اخگر

عربستان در طول سالهای متعددی از گروههای تروریستی در افغانستان حمایت کرد. در نتیجهی کمکهای پاکستان و عربستان گروه تندرو طالبان در افغانستان مسلط شد. طالبان پس از گذشت ۵ سال و در نتیجهی بسیج جبهه‌ی متحد و حملات امریکا از هم پاشید؛ ولی در اثر کمکهای عربها و پاکستانیها این گروه دوباره قد برافراشت و به زخم ناسوری در افغانستان و منطقه بدل گردید.

با این همه دیده می شود که با روی کار آمدن رهبری تازه در عربستان، دیدگاه دولت این کشور ظاهراً در مورد طالبان تغییر کرده است. گفته می شود که عربستان مصمم است طالبان و سایر گروههای تندرو را برای نشستن روی میز مذاکرات صلح با حکومت افغانستان وادار می کند. به همین منظور این کشور تلاش دارد با اجماع علمای جهان اسلام و صدور فتوا بر ضد گروههای تندرو مانند طالبان مشروعیت جنگ علیه دولت افغانستان را سلب کند.

اگر علمای جهان اسلام به شمول ملاحی پاکستان بر ضد گروههای تندرو فتوا صادر کنند، یقیناً چنین فتوایی بر روحیه طالبان و سایر تروریستان تأثیر خواهد داشت و در کشاندن آنان به پای میز گفت و گوها موثر واقع خواهد شد. اگر رهبری عربستان سعودی و علمای جهان اسلام در مورد جنگ افغانستان توافق نظر داشته باشند و با عزم جدی گروههای تندرو را به میز گفت و گوهای صلح بکشاند، ایجاب می کند که موارد ذیل را در نظر داشته باشند:

۱. عربستان به عنوان خاستگاه دین مبین اسلام باید در امورات اسلامی فعالانه عمل کند و از سکوت در قبال مسایل کشورهای اسلامی دست بردارد؛ زیرا سکوت و بی تفاوتی عربستان و در اکثر موارد حمایت عربها از گروههای تندرو، جایگاه این کشور را در میان ممالک اسلامی به شدت آسیب رسانیده است؛

۲. دولت عربستان به هر طریق ممکن جلو کمک شیخهای عرب به گروههای تندرو افراطی را بگیرد.

نخستین روز نشست علمای جهان اسلام در مورد جنگ افغانستان به همکاری سازمان کشورهای اسلامی، عربستان سعودی و شورای عالی صلح افغانستان در عربستان سعودی برگزار شد. قرار است در مراسم پایانی این نشست در مورد مشروعیت داشتن یا نداشتن جنگ افغانستان فتوا صادر شود. پیش از این هم نشست با اشتراک علمای جهان اسلام با محوریت صلح افغانستان در اندونزی و نشست سرتاسر علمای دینی افغانستان در خیمه‌ی لویه جرگه برگزار شده بود. در آن نشستها، حملات انتحاری و انفجاری خلاف آموزه‌های دین مبین اسلام تلقی گردید.

طالبان و گروههای تروریستی دیگر، عمدتاً مشروعیت جنگ در افغانستان را از ملاحی پاکستانی و عربی می گیرند. عربستان و پاکستان در سالهای متعددی طالبان را کمک مالی و تسلیحاتی کرده‌اند.

عربستان سعودی خاستگاه دین مبین اسلام است. حرمین شریفین (کعبه شریف و مسجد نبوی) دو محل متبرک مسلمانان نیز در این کشور واقع شده است، اما چنان که دیده می شود، عربستان نتوانسته است جایگاه خوبیش را در میان ممالک اسلامی حفظ کند؛ زیرا این کشور در اکثر موارد نسبت به قضایای مهم جهانی بی تفاوت بوده و در هیأت تماشاگر حضور داشته است. در بعضی از موارد هم از طرفهای ظالم جانبداری کرده است.

عملکردهایی مثل خاموشی عربستان سعودی در قبال کشتار دهها شهروند فلسطینی در جریان اعتراضات نسبت به انتقال سفارت امریکا به بیت المقدس، بر عکس استحکام روابط با تل ابویو، کشتار مسلمانان یمن و بن بست نظامی در آن کشور، بازداشت سعد حریری صدراعظم لبنان، ایجاد تنشهای فرقه‌ای در پاکستان و افغانستان و همچنین حمایت از گروههای تروریستی و افراطگرا از عوامل عمده‌ای هستند که دیدگاه جهان اسلام را نسبت به این کشور عوض کرده است.

د آریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

پیشکش خدمات شایسته ما در پروازها نشاندهنده تجارب مسلکی و معیارات بین المللی است

www.flyariana.com
flyarianaafghan - flyariana

+93 (0) 777071333 - +93 (0) 790071333
+93 (0) 786071333 - +93 (0) 700071333